

antifa tropikal | τεύχος 2 | 11.2020

Το περιοδικό antifa tropikal εκδίδεται που την αυτοοργανωμένη αυτόνομη συλλογικότητα antifa λευκοσα, η οποία δραστηριοποιείται στη διαιρεμένη πόλη της Λευκωσίας/Lefkoşa. Η συνέλευσή μας λειτουργεί με οριζόντιες δομές, επιδιώκοντας να αποβάλει τις κοινωνικά διαμορφωμένες ιεραρχίες τζιαι οι αποφάσεις παίρνονται μέσα που τη μεταξύ μας ζύμωση τζιαι συνδιαμόρφωση. Στόχος μας ένει να συμβάλουμε στους κοινωνικούς τζιαι ταξικούς αγώνες (αναδεικνύοντας παράλληλα τους αγώνες των μεταναστών-τριών ως κεντρικής σημασίας) θεωρώντας ως κομβικό τον αγώνα ενάντια στους εθνικισμούς στο νησί τζιαι την υπέρβαση των εθνοτικών συγκρούσεων στη βάση της ταξικής ενότητας. Το περιοδικό που έσσιετε στα σσιέρκα σας εν προϊόν αμέτρητων ωρών συλλογικής δουλειάς, μελέτης τζιαι συζητήσεων. Ελπίζει να παράξει χρήσιμες απόψεις τζιαι κριτικές σε σχέση με το κράτος, το κεφάλαιο τζιαι τον φασισμό της εποχής μας. Διανέμεται σσιέρι με σσιέρι, εν πουλιέται τζιαι εν αγοράζεται ούτε χωρεί σε εμπορευματοποιημένα καλούπια. Που την άλλη έννεν μούχτι - υπάρχουν σημαντικά έξοδα τα οποία πρέπει να καλύφκονται οπότε εισφορές πάντα ευπρόσδεκτες. Support your local antifa!

Για συμμετοχή, συνδρομές, διακίνηση, κριτικές, ανώνυμες απειλές ή για να πιούμε καμιά μπύρα σε καμιά πλατεία επικοινωνήστε στα ακόλουθα.
email: antifanicosia@espiv.net
site: antifanicosia.espivblogs.net
facebook: [antifa λευκοσα](https://www.facebook.com/antifa.leukoza)

Αλλιώς μπορείτε να εύρετε εμάς τζιαι τα έντυπά μας στον κοινωνικό χώρο [kaymakkin](https://www.facebook.com/kaymakkin).

editorial: déjà vu

**“SE VOGLIAMO CHE TUTTO RIMANGA COME
E, BISOGNA CHE TUTTO CAMBI”**

ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΟΥΛΛΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ,
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ. ΟΥΛΛΑ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ
ΤΑ ΙΔΙΑ. ΟΥΛΛΑ ΑΛΛΑΞΣΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΝ
ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΙΠΟΤΕ...

Μια σκοπίμως άτσαλα μεταφρασμένη φράση που τη Λεοπάρδαλη του Giuseppe Tomasi, τελευταίου πρίγκιπα της Λαμπεδούσας, περιγράφει με ακρίβεια την κατάσταση που βιώνουμε. Που το τελευταίο τεύχος τούτου του περιοδικού, ο κόσμος όπως τον εξέραμε εκατέρρευσε. Ούλλα τζιείνα που μας εφάνονταν αυτονόητα για την εργασία, την κατανάλωση, την παντοδυναμία της ποδοσφαιρικής Μπαρσελόνα, μεταλλάσσονται με γοργούς ρυθμούς. Οι μόνο χάρη στον ιό με την κωδική ονομασία SARS-CoV-2, λαλούμεν εμείς, αλλά τζιαι ως αποτέλεσμα παρατεταμένης κρίσης τζιαι καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Ο νέος κόσμος που χτίζεται, η νέα κανονικότητα όπως ακούμε να την αποκαλούν, μοιάζει τόσο, μα τόσο, με τον παλιό. Σε βαθμό που τελικά ίσως μπορούμε να πούμε ότι εν άλλαξεν τζιαι τίποτε ιδιαίτερο. Καλά, μαλακίες, προφανώς άλλαξεν. Ας σκεφτούμε όμως, ποια κομμάτια της τζιαινούρκας πραγματικότητας εν πραγματικά τζιαινούρκα. Μήπως η κοινωνικοποίηση στο διαδίκτυο; Μήπως η ελαστική τζιαι επισφαλής εργασία; Μήπως η προσπάθεια να ισοπεδωθούν οι ταξικοί ανταγωνισμοί κάτω που την αρβύλα του έθνους κράτους; Ενώ λαλούσαμε ότι η συγκυρία της πανδημίας επιτάχυνε διαδικασίες που ο παγκόσμιος καπιταλισμός είσιεν ήδη βάλει σε κίνηση, αναγκάζοντας τα κράτη τζιαι τους υπηκόους να προσαρμοστούν στη νέα συνθήκη με εργαλεία τζιαι λύσεις γνώριμα που πριν. Όπως το να μιλούμε στο σκάιπ. Όπως το να δουλεύουμε ό,τι ώρα θυμηθεί το αφεντικό. Όπως το να εναρμονιστούμε με τις εθνικές ονειρώξεις που εκφράζει το ελληνοκυπριακό κράτος.

Σε τούτο το τεύχος του Τροπικάλ ψάχνουμε τα νήματα που συνδέουν τη νέα κανονικότητα με την παλιά τζιαι κατ' επέκταση τις αντιστάσεις τζιαι τους αγώνες του σήμερα με τις αντιστάσεις τζιαι τους αγώνες του χτες. Ξετυλίουμε νήματα,

αφουγκραζόμαστε τις κινήσεις μας τζαι προτείνουμε, τελικά, έναν φακό με τον οποίο μπορούμε να καταλάβουμε τον κόσμο που αλλάσσει γύρω μας. Αντιστεκόμαστε, στη θεωρία τζαι στην πράξη, στη δημαγωγία κράτους τζαι ΜΜΕ που παρουσιάζουν την ιστορική κίνηση σαν αλληπάλληλες σοκαριστικές εκπλήξεις τζαι ανιχνεύουμε τις νέες ψηφίδες στο μωσαϊκό των αρνήσεων. Ξεκινούμε με το Nomad's Land, έναν χώρο φιλόξενο στους αναγνώστες τζαι τις αναγνώστριες να στείλουν (σχεδόν) οτιδήποτε προς δημοσίευση. Θικιεύουμε δηλώσεις δημόσιων προσώπων (φασιστών χωρίς σβάστικα) σαν πτυχές της θεαματικής προέλασης του νέου φασισμού. Επιχειρούμε να διαρρήξουμε την κυρίαρχη εθνικιστική ρητορική περί αιώνιας ελληνικότητας της Κύπρου με το πρώτο που μια σειρά κειμένων με θέμα τον (ελληνο-κυπριακό) εθνικισμό. Ψάχνουμε στα αρχεία προηγούμενων γενιών, συνεχίζοντας τον ανατρεπτικό λόγο τζαι τη ριζοσπαστική πρακτική που επαρήγαγαν. Βρίσκουμε γλώσσες για να εκφράσουμε τούτες τις συνέχειες, κώδικες επικοινωνίας που μπορούν να επαναφέρουν την απελευθερωτική προοπτική στην πραγματικότητα των αγώνων μας. Μιλούμε με μετανάστες εργάτες τζαι μετανάστριες εργάτριες που οργανώνονται συλλογικά τζαι παλέφκουν για τα αυτονόητα. Μιλούμε επίσης με αντιφασίστες που το μακρινό Πόρτλαντ της Αμερικής για την εξέγερση, τη βία, το αντιφασιστικό κίνημα της εποχής μας. Μιλούμε για τις εμπειρίες τζαι τους αγώνες μας πριν, κατά τη διάρκεια τζαι μετά το lockdown τζαι ξεδιπλώνουμε σκέψεις τζαι θέσεις για το κράτος, τις αντιστάσεις τζαι το πώς αντιλαμβανόμαστε τον χώρο τζαι τα εγχειρήματά μας. Κοιτάζουμε το παρόν τζαι το παρελθόν της στρατιωτικοποίησης, εστιάζοντας στους νέους, αόρατους εχθρούς που ζουν-ανάμεσά-μας. Ανιχνεύουμε το παρόν τζαι το μέλλον της νέας/εναλλακτικής δεξιάς ανά το παγκόσμιο, μαζί με τα εργαλεία τζαι τις δομές της, μεταφράζοντας ένα χρήσιμο κείμενο γερμανών συντρόφων. Παράλληλα κάμνουμε μια πρώτη νύξη στο ανερχόμενο ζήτημα του οικοφασισμού σε διεθνές τζαι κυπριακό πλαίσιο.

Το 2ο τεύχος του Tropical τυπώνεται σε μια περίεργη συγκυρία. Κουβαλούμε ούλην την πλήρη τζαι τη σαπίλα του lockdown, αλλά τζαι ούλλο το πάθος τζαι την αισιοδοξία του αγώνα για την απελευθέρωση των κρατούμενων μεταναστριών στην Πουρνάρα. Το τεύχος τούτο μπορεί να ειπωθεί τζαι ως μια προσπάθεια επικοινωνίας με όσους τζαι όσες εβρεθήκαμε μαζί στους δρόμους. Μπορεί να ειπωθεί τζαι ως

πρόσκληση. Εκφράζουμε κάποιες σκέψεις τζαι εικασίες, επεξεργασμένες συλλογικά, που όπως είπαμε τζαι στο προηγούμενο τεύχος, ελπίζουμε να συμβάλουν στη δημιουργία ενός οργανωμένου τζαι μαχητικού αντιφασιστικού κινήματος. Που το προηγούμενο τεύχος μπορούμε να πούμε ότι τούτη η προσπάθεια έκαμεν κάποια πρώτα βήματα – ο δρόμος εν μακρύς όμως. Συνεχίζουμε, ξέροντας ότι ο αντιφασισμός εν κομμάτι της οριακά σπασμωδικής, αμυντικής δραστηριότητας της τάξης μας, που ανταποκρίνεται όμως στο επίπεδο οργάνωσης τζαι συνείδησης στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Ξεκινούμε που τον αντιφασισμό, ξεκινούμε που τον αγώνα για την Πουρνάρα, ξεκινούμε που κάποιες λέξεις με μαύρο μελάνι σε φτηνό άσπρο χαρτί. Με τις μικρές μας δυνάμεις, προσπαθούμε να αντιληφθούμε τι γίνεται γύρω μας τζαι πώς εφτάσαμε δαμέ, με το βλέμμα στραμμένο στο παρόν τζαι στο μέλλον, στην καταραμένη τη νέα κανονικότητα που έρκεται με γοργό βήμα κατά πάνω μας.

Για τη νέα εποχή που έρκεται, θυμίζουμε ένα μάθημα του παρελθόντος. Όσο η καπιταλιστική αναδιάρθρωση προχωρά, όσο τα αυτονόητα συνθλίβονται το ένα μετά το άλλο, η κυριαρχία του κεφαλαίου παραμένει. Η συνεχιζόμενη κυριαρχία του κεφαλαίου βασίζεται πάνω στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, της τάξης μας, της μόνης ζωντανής, παραγωγικής δύναμης της κοινωνίας τζαι της ιστορικής κίνησης. Τούτο σημαίνει, κατ' επέκταση, πως η ύπαρξη της εργατικής τάξης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της ύπαρξης του κεφαλαίου. Τζαι τούτην προϋπόθεση αναγνωρίζουν την ακόμα τζαι οι εχθροί της, σε παγκόσμιο επίπεδο, μέσα στη συγκυρία της πανδημίας, με τα υποκριτικά χειροκροτήματα στα μπαλκόνια τζαι τις δακρύβρεχτες ευχαριστίες στους key workers. Σαν παραγωγός ούλλου του πλούτου της καπιταλιστικής κοινωνίας, η εργατική τάξη έσσει, δυναμικά, εξουσία πάνω στο παρόν τζαι το μέλλον. Οι αγώνες της καθορίζουν την κατεύθυνση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, οι αρνήσεις της αναγκάζουν το κεφάλαιο σε καινοτομίες τζαι παραχωρήσεις. Αν σήμερα μιλούμε για την επέλαση του νέου φασισμού ανά το παγκόσμιο, τότε οφείλουμε να το χρεώσουμε στην αποτυχία ή τζαι την απουσία τούτων ακριβώς των αγώνων. Εν εξαιρετικά σημαντικό να κατανοήσουμε πως όσα εθεωρούσαμε ως δεδομένα στοιχεία της αστικής δημοκρατίας, όπως τα εργατικά κεκτημένα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι ελευθερίες του πολίτη κτλ, εν αποτελούν σε καμιά περίπτωση δομικά στοιχεία του

οποιοδήποτε πολιτεύματος πλαισιώννει τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Αν στις αρχές του 21ου αιώνα εθεωρούσαμε τούτους παράγοντες δεδομένους, εν επειδή η εργατική τάξη έδωκε τις μάχες που έδωκε κατά τη διάρκεια του 20ου. Σήμερα, με την εργατική τάξη αποδυναμωμένη, με την απουσία συλλογικής ταξικής συνείδησης, τα κράτη τζαι τα αφεντικά εν έχουν κανένα απολύτως λόγο να παραχωρούν πράγματα που προηγούμενως εθεωρούσαμε αυτονόητα. Με άλλα λόγια, ο νέος φασισμός που βιώνουμε εν αποτελεί την κατάρρευση των αστικών δημοκρατιών, αλλά τον μετασχηματισμό τους σε αντιστοιχία τόσο με τους ταξικούς συσχετισμούς, όσο τζαι με την εξέλιξη της σχέσης εργασίας-παραγωγής-τεχνολογίας-κεφαλαίου.

Σε πείσμα της εποχής μας όμως, τζαι όσο τζαι αν ακούεται παράδοξο, τούτες οι διαπιστώσεις εν αισιοδοξες. Διούν μας ότι μόνο μίαν αφετηρία, αλλά τζαι ένα ενδεχόμενο προβάδισμα, συνυφασμένο αναπόφευκτα με το επίπεδο της ταξικής μας συνείδησης. Στη νέα εποχή που ανατέλλει, οι ανταγωνισμοί εν παλιοί τζαι γνωστοί: που τη μια η εργατική τάξη, που την άλλη τα αφεντικά τζαι οι φασίστες. Η συνειδητοποίηση πως το μέλλον του κόσμου βρίσκεται στα σισιέρκα όσων τον εκτίσαν τζαι ότι στα σισιέρκα όσων εδιέταξαν το χτίσιμο, εν η συνειδητοποίηση της θέλησής μας να καταστρέψουμε τον κόσμο με τους δικούς μας όρους. Τζαι μαζί του τους εαυτούς μας σαν υποταγμένα υποκείμενα. Η διαδικασία τούτης της συνειδητοποίησης φαντάζει δύσκολη τζαι χρονοβόρα, πράγματι. Όμως θραύσματα τούτης της συνείδησης εμφανίζονται μπροστά μας απρόσμενα, μέσα στις αρνήσεις τζαι τους αγώνες. Το έργο που μας αναλογεί εν να δημιουργήσουμε, με πολιτική ευφυΐα τζαι διορατικότητα, τις συνθήκες για να πάρουμε τούτα τα θραύσματα συνείδησης ένα βήμα παρακάτω. Για την ώρα, αφήνουμε τα μεγάλα λόγια τζαι συνεχίζουμε με την αργή δουλειά του αναστοχασμού, της κατανόησης τζαι της σύνδεσης στιγμών τζαι εκφάνσεων της συγκυρίας.

Καλή ανάγνωση.

Υ.Γ. Η στήλη ΧΑΟΖ στην ανατολική μεσόγειο & η ενασχόλησή μας με την κοινωνική αναπαραγωγή πιάνουν αναβολή -γκούχου- λόγω πανδημίας τζαι επανέρχονται στο επόμενο τεύχος.